

Boris Mikšić i analitičari

Molba HTV-u da prestane već jednom hrvatske analitičare s raznih područja svesti na jednog koji poput pape svojim nezabludivim "analizama" tumači naciji zbilju: ako su ljudska prava u pitanju, stalno Puhovski, ako su političke analize, stalno Šiber, ako je ekonomija, opet stalno jedan ili drugi

Ivan Šiber, najavljen kao specijalni HTV-ov komentator, imao je priliku pokazati nam svu raskoš svog politološko-analitičkog talenta u noći objave rezultata prvog kruga predsjedničkih izbora. Inače svojstvo je mnogih naših stručnjaka i "analitičara" raznih fela da mnogo toga objašnjavaju, ali ništa zapravo ne rasvjetljavaju. To se posebno odnosi na onaj dio inteligencije koju s pravom možemo nazivati estradnom. Zamislite, ugledni profesor objašnjavajući fenomen Borisa Mikšića tumači njegov uspjeh činjenicom kako je on ni kriv ni dužan dobio velik postotak zato što su glasači glasovali protiv stranačkih politika te politike uopće, koja je kao profesija sve više kompromitirana. Ovaj sofizam "vrsnog" stručnjaka, osim što je bahat prema gospodinu Mikšiću, previđa kako su, ne samo kod nas, izbori vrše po sustavu protiv. Na prvim demokratskim izborima nije se toliko glasovalo za HDZ i druge stranke nego protiv komunizma. Potom, trećeg siječnja nije se toliko glasovalo za šestorku nego protiv iskompromitiranog HDZ-a. Kao što ni posljednji parlamentarni nisu bili "izbor" koliko revolt protiv brljotina iz vremena račanizma. A sada je Boris Mikšić kriv, a njegov uspjeh relativan, za razliku od stranaka, jer su glasovi za njega uzrok nezadovoljstva drugima, konkretno stranačkim politikama koje su de facto interesne organizacije koje po svakim izborima iz redova rodbine i svojte popunjavaju gradske, županijske ili državne šalterane i šalteruše. K tome, ovaj bahati "znanstvenik" sutradan u Dnevniku iste televizije, koja ga najavljuje kao svog stručnog komentatora, u svojoj bizarnoj analizi ide dotle govoreći da je u takvoj atmosferi izbornog iznenađenja sasvim svejedno da li se "taj neki" zvao Boris Mikšić, Ivo Ivić ili Pero Perić, isto bi dobio 18 posto glasova. Tako je govorio Ivan Šiber-Zaratustra koji, premda je stalno u medijima, vjerojatno, da je želio, ne bi skupio ni potpise dostatne za kandidaturu. Osim toga, on kojeg je Račan najprije šutnuo iz SDP-a, potom je prišao ASH-u (zna li itko još što je to), te s njim kao profač i političar postigao takav "uspjeh" među biračima, svakako je najpozvaniji relativizirati tuđe političke uspjehe. Bolje da se poklopi ušima.

ŠAMAR STRANAČKIM POLITIKAMA

Rekavši na taj način biračima zapravo da su glupi, a Mikšiću da je on zapravo politički bezvrijedan unatoč rezultatima, ne samo spomenuti Šiber već i mnogi drugi previđaju da je ključna stvar da se u političkom zviježđu pojavilo novo lice

koje je ljudima podalo nadu kako se konačno nazire netko tko će živjeti za politiku, a ne od politike, kao primjerice aktualni predsjednik, Šiberov adut, koji je "politički ovisnik" u svim poretcima kroz koje je prošao, te koji je samo primjer mase svih onih koje od djetinjstva kao političare gledam na malim ekranima. Dakako, jedan od njih je i analitičar Šiber. Dakle, treba gospodinu Mikšiću priznati uspjeh, on je unio svježinu samim svojim likom te konačno dodao nešto novoga na glasački menu, koji je nepromijenjen od stoljeća sedmog. K tome je lupio šamar stranačkim politikama i pertitokraciji, koje je ljudima pun kufer, ili bolje reći šleper, jer prva je strategija hrvatskih stranaka ona uhljebljivačka na sektaški način, pretvorivši narod u pasivnog gledatelja te saponice. Upravo razgovarajući s ljudima koji su Mikšiću dali glas, kao i s kolegama iz drugih gradova, mahom se ističe upravo taj motiv: konačno netko koji je dovoljno stekao i koji nas neće pokrasti, koji će živjeti za politiku, a ne od nje, koji govori drukčijim jezikom i koji sasvim jednostavno kaže kako državu danas treba voditi kao poduzeće. Premda će mu i dalje gotovo svi tašti politički nam lideri, koji u životu ništa nisu napravili osim što brbljaju, i njihovi analitičari ispred imena bahato stavljati pridjev "izvjesni".

POSTOJI JOŠ NETKO

Fenomen Mikšić stostruko je vrijedan i za daljnji razvoj demokracije u Hrvatskoj jer je poslao ozbiljnu poruku svim nezamjenjivim stranačkim nam liderima što sve više ljudi misli o njihovom oligarhizmu, strančarenju i samozabavljenosti. Dakako, ukoliko na fenomen tog "izvjesnog" mulca koji im, sram ga bilo, premda je bogat došao ovdje iz Amerike uzimati njima i njihovim "blišnjima" kruh iz ruku, shvate doista ozbiljno, kao i sve apolitičniju naciju u smisli izlaska na izbore. Zašto stoga ne ustvrditi i suprotno "šiberizmu", a što da tek nije bilo Mikšića, koliko bi ljudi još zasićeno potrošenim političkim facama ostalo u kućama jer im je doslovce muka od svih, a ne zato, kao Šiber sa sigurnošću tvrdi, jer su bili sigurni da će njihov Mesić pobijediti. I molba HTV-u da prestane već jednom hrvatske analitičare s raznih područja svesti na jednog koji poput pape svojim nezabludivim "analizama" tumači naciji zbilju: ako su ljudska prava u pitanju, stalno Puhovski, ako su političke analize, stalno Šiber, pa Grubiša, ako je ekonomija, opet stalno jedan ili drugi. Zašto se konačno u medijskom smislu ne bi dogodilo ono što se dogodilo na ovim predsjedničkim izborima: ljudi, nevjerojatno, pa osim Račana, Mesića, Šeksa, Pusičke, Kosorice, Adlešićke, postoji i Boris Mikšić.

(P. S. Sramotno je da oni koji su 2000. godine na predsjedničkim izborima /Radoš, Račan i ostali/ sjedili u Budišinom izbornom stožeru protiv Mesića, sada pobožno, 5 godina poslije sjede uz Stipu. Svaka čast dečki.)

Ivica Šola, Glas Slavonije